

at man kunde tage, hvad man vilde, hvilket endog gik til paa en meget ufuldkommen Maade. Der var Kulmaal, som holdt 1 à 2 Tønder; dem benyttede man, og der blev da afgivet Rapport til vedkommende Kontrolbetjent, Hovedmagasinsforvalteren paa Bærstet, om hvormeget man havde brugt. Denne Rapport synes at være bygget paa et temmelig løst Skjøn om, hvad der rimeligvis kunde siges at være medgaaet til Arbeidet, og denne Opgivelse indførte da Hovedmagasinsforvalteren i sin Bog. Der har da ogsaa, som de Herrer vide, fra anden Side været reist Spørgsmaal om, hvorvidt Kulbenyttelsen paa Bærstederne var saa forsvaerlig, som den burde være, og der har været gjort forskjellige Forsøg i denne Henseende. Udvalget har ogsaa haft med denne Sag at gjøre, men naar det ikke har set sig istand til at gjøre nogen Indstilling i saa Henseende, er det kun, fordi de Oplysninger, det har faaet, ikke have været saaledes, at man derpaa har kunnet bygge en Indstilling. Imidlertid synes det, at det mere har været ved selve den Maade, hvorpaa Bærstederne have taget af Kulbunkerne, end ved Svind eller ved Regnesfeil, at Mangelen er kommen frem, idet det antages, at Bærstederne have taget mere af Kulbunkerne, end de tro, men der er Intet fremkommet, som synes at tyde paa, at Bærstederne med Billie skulde have angivet mindre, end de have taget. Der er imidlertid fremkommet Ting, som vise, at dette ikke har været den eneste Grund, idet Statsrevisionen har skrevet til Ministeriet for at faae nærmere Oplysninger, og Ministeriet har da fremsendt forskjellige Bilag og Skrivelser, hvori det kommer ind paa hele den Maade, hvorpaa Kul modtages og behandles paa Bærstet. Det er derefter aldeles utvivlsomt, at de Regnskaber, der med Hensyn til Kul bruges ved Bærstebestyrelsen, i og for sig have meget liden Betydning. Grunden dertil er da atter den, at Kontrol paa Bærstet er ordnet paa en saadan Maade, at det vanskeligt er muligt derpaa at begrunde noget virkeligt Ansvar og sælgelig ogsaa noget rigtigt Regnskab. Der er en Mand paa Bærstet, som hedder Hovedmagasinsforvalteren. Man har spurgt, hvilket Ansvar der kunde lægges paa denne Mand, men man har faaet til Svar, at man ikke kunde lægge noget rigtigt Ansvar paa ham. Dette er ogsaa fuldkommen overensstemmende med Sandheden; thi denne Hovedmagasinsforvalter vilde være meget uheldig stillet, hvis han skulde have noget Ansvar. Ved Modtagelsen af Kul skriver han ganske vist ind i Bogen, hvormeget der er kommet, men han modtager ikke selv Kullene. De modtages af en Mand, som hedder Kontroløren, og denne Kontrolør er støttet af Bærstunderofficerer, som ganske vist siges at være paa-lidelige Folk, og som have endel af Kontrolen. Naar Kontroløren har bragt Kul tilveie, og bragt dem til Hovedmagasinet, giver han Attest for, hvor meget der er indkommet, og dette indføres

i Hovedbogen af Hovedmagasinsforvalteren; men han har ikke Ansaret, og han har heller ikke Tid til at kontrolere Kontroløren; thi han har saa Meget at gjøre, han har saa mange Forretninger mange Steder paa Bærstet, at det ikke er muligt, skjøndt han gjør sit Bedste. Hvad angaar Afleveringen til Skibene, gaar den til paa samme Maade; men jeg kommer nu til Udleveringen. Efter hvad jeg her har forklaret, kunde der være Tale om, at hele Ansaret mulig paa-hvilede Kontroløren, men det er heller ikke Tilfældet. Han skulde ganske vist have Ansaret for Modtagelsen; men, som jeg senere skal vise, er heller ikke det ganske rigtigt. Udleveringen til Bærstederne sker derimod paa den Maade, at Kullene blot hentes, og der har altsaa Kontroløren Intet at sige. Hvorledes kommer altsaa Hovedmagasinsforvalterens Regnskab tilveie? Der-ved, at han indskrifer i Regnskabet, hvad Kontroløren siger, der er kommet ind, og udskrifer, hvad Bærstederne siger, der er gaaet ud. Der fremkommer da et Facit, som, naar alle Regnskaberne ere i Orden, ogsaa kunde se ud til at være Noget. Men det har i Virkeligheden kun en vis formel Interesse; det har ingen saadan Betydning, at man derpaa kan begrunde Ansvar enten mod Hovedmagasinsforvalteren, mod Kontroløren eller mod Bærstederne. Der findes imidlertid en Bemærkning i Ministeriets Skrivelse Side 174 i Statsrevisionens Beretning om, hvorledes Kontroløren bærer sig ad, naar han modtager Kul. Der siges: „Kontroløren giver Attest for det maalte Kvantum og Vægten og bærer Ansvar for sammes Rigtighed, hvorfor han selv eller ved sin Assistent maa være tilstede ved enhver Modtagelse af Kul ligesom af alle andre Varer, der leveres til Bærstet. Det er dog af Bærstet oplyst, at, naar Modtagelsen tager et saadant Omfang, at de to nævnte Mænd ikke kunne beskrive den, benytter Kontroløren til sin Assistance Bærstunderofficerer.“ Fremdeles er det oplyst, at man ved Siden af Kontroløren har haft Flere, som ogsaa have ført Kontrol. Der siges nemlig: „Det er endvidere oplyst af Bærstet, at der efter den nu gjældende Forretningsgang bliver fra Hovedmagasinsforvalterens Side ført Kontrol med Leveringen af Kul til Bærstet paa den Maade, at der stilles en Bærstunderofficer til hans Raadighed for at optage Tallet paa de fyldte Kul-tønder, og at en yderligere Kontrol haves dels derved, at Formanden for Dagleierne, der slutter Afsord med disse om Udløsningen, optager Løndetallet for Betalingens Skyld, dels derved, at Stadens Overmaaler meddeler Kontroløren Attest for det Antal Tønder Kul, der er udmaalt af de autoriserede Maalere.“ Det viser sig altsaa, at det heller ikke ved Modtagelsen alene er Kontroløren, der har Ansaret, men at Flere have det, nemlig Maalerne, nogle af hans egne Bærstunderofficerer og en af Hovedmagasinsforvalterens. Endelig